

Posudek na bakalářskou práci	
oponentský posudek	Jméno posuzovatele: Jovana Sádlová
	Datum: 1. 6. 2011
Autor: Michaela Pavlasová	
Název práce: Autogenie u flebotomů.	
Práce je literární rešerší ve smyslu zveřejněných požadavků (pravidel).	
<p>Cíle práce (předmět rešerše, pracovní hypotéza...) Autorka shrnuje publikované poznatky o výskytu autogenie u hematofágního hmyzu a faktorech, které autogenní vývoj ovlivňují. Podrobně se věnuje pěti parazitologicky významným čeledím řádu Diptera.</p>	
<p>Struktura (členění) práce: Práce je členěna klasicky na abstrakt, úvod, vlastní literární rešerši, závěr a seznam použité literatury. V literární rešerši autorka nejprve popisuje reprodukční systém hmyzu a vysvětluje pojem autogenie, v dalších kapitolách potom uvádí přehled popsanych případů autogenie u jednotlivých čeledí řádu Diptera.</p>	
<p>Jsou použité literární zdroje dostatečné a jsou v práci správně citovány? Použil(a) autor(ka) v rešerši relevantní údaje z literárních zdrojů? Autorka použila v práci 72 literárních zdrojů, jejich citace je ale bohužel nejslabší stránkou práce. V seznamu literatury jsou přinejmenším čtyři práce, na něž nejsou nikde v textu odkazy a naopak čtyři jiné práce v seznamu literatury chybí. Řada prací je navíc citována špatně: ze dvou autorů je třeba uveden jen jeden (str. 17 Davies 1975), práce více než dvou autorů jsou citovány někdy jako autor A a kol, jindy jako autoři A, B a kol anebo i autoři ABC, případně je třetí autor zamlčen. Dokonce i v rámci dvou po sobě následujících odstavců je tatáž práce citována dvěma způsoby (str. 15/16 Linley a kol 1970). U jedné práce z roku 1997 je v seznamu literatury kupodivu uvedeno In press (Currie 1997, str. 28).</p>	
<p>Pokud práce obsahuje (nadstandardně) i vlastní výsledky, jsou tyto výsledky adekvátním způsobem získány, zhodnoceny a diskutovány? Neobsahuje.</p>	
<p>Formální úroveň práce (obrazová dokumentace, grafika, text, jazyková úroveň): Grafická úroveň práce je dobrá, jazyková úroveň celkem obstojná až na některé kostřbaté či nepřesné formulace a několik pasáží, které působí dojmem strojového překladu z angličtiny (např. str. 10 „...komplex <i>Cx. pipiens</i> s.s. je představován ze dvou odlišných biologických forem“, str. 23 „Autogenie se nevyskytuje v úplně celém rozsahu <i>P. papatasi</i>...“).</p>	
<p>Splnění cílů práce a celkové hodnocení: Autorka prokázala schopnost pracovat se zahraniční vědeckou literaturou a přečtené poznatky sestavit do ucelené studie. Zmíněné formální a jazykové nedostatky lze přičíst faktu, že jde o její první pokus o sepsání vědecká práce a rozhodně je to pro Michaelu cenná a přínosná zkušenost. Práci doporučuji k obhájení.</p>	

Otázky a připomínky oponenta:**Drobné formální připomínky:**

Str. 10: Pozor na záměnu slov nominální (jmenovitý; formální; týkající se jmen; vyjádřený v penězích) a nominátní (odpovídající typovému druhu).

Str. 16: Brachycera nejsou v českém překladu dlouhoroží, ale krátkoroží.

Str. 21: U obr. 3 není uveden autor.

Věcné připomínky:

Práci bych asi spíše než „Autogenie u flebotomů“ nazvala třeba „Autogenie u krevsajících příslušníků řádu Diptera“, protože flebotomům tu není věnován řádově větší prostor, než například komárům.

Pokud je na str. 11 rozebírána regulace syntézy vitelogeninu, měl být vitelogenin zmíněn i v úvodní kapitole popisující obecně vývoj ovaríí. Stejně tak měl být v úvodních kapitolách vysvětlen termín gonotrofický cyklus.

Hlavně ale v práci trochu postrádám zobecňující aspekty: jednak evoluční (autogenie jako evoluční strategie), jednak ekofyziologický aspekt, tedy podrobnější závěrečné zhodnocení jednotlivých faktorů prostředí, které spouštějí autogenní reprodukci krevsajícího hmyzu (což bylo vlastně cílem práce a mohlo být její krásnou pointou). Přimlouvám se, aby takové zhodnocení napříč taxonomickými skupinami Michaela udělala alespoň při ústní prezentaci.

Otázky:

Vyskytuje se autogenie u příslušníků řádu Diptera, kteří nesají krev? Jak získávají proteiny pro tvorbu vajec? Jsou schopni produkce více snůšek vajec?

A jak řeší problém autogenní ploštice a roztoči? Tvoří jejich juvenilní stádia také proteinové zásoby?

Mají něco společného lokality, kde se vyskytují autogenní populace *P. papatasi*? Nedal by se jejich srovnáním vypátrat klíčový faktor, který spouští autogenní vývoj?

Přežívají autogenní samice *P. bergerotti* kladení vajec? Pokud ano, není mi jasné, proč by u nich měl autogenní vývoj inhibovat sání krve (viz citace v posledním odstavci na str. 24).

Návrh hodnocení školitele nebo oponenta (známka bude součástí zveřejněných informací)

výborně x velmi dobře dobře nevyhověl(a)

Podpis školitele/opponenta:

Instrukce pro vyplnění:

- Prosíme oponenty i školitele o co nejstručnější a nejvýstižnější komentáře k jednotlivým bodům (dodržujte rozsah), tučně vyznačené rubriky jsou povinnou součástí posudku.
- Při posuzování je nutno zohlednit požadavky stanovené pro vypracování bakalářských prací – viz <https://www.natur.cuni.cz/biologie/studium/pravidla>
- Posudek se odevzdává (zasílá) v elektronické podobě na e-mail mikes@natur.cuni.cz (pro účely zveřejnění na internetu), a dále podepsaný v 1 výtisku (jako součást protokolu o obhajobě) na adresu: RNDr. Libor Mikeš, Katedra parazitologie PŘF UK, Viničná 7, 128 44 Praha 2